

Vita Germani.

popularis ad tollitur, et uno ore Germani meritum et divinitatis potentia praedicatur. — —

Plures quidem iam ante curaverat, sed semper notitiam secreti obumbratione suppressit. Hoc vero factum ideo memorabile, quia publicum fuit.

c. 16. in vicinia qua manebat casuale exarsit incendium. Quod, consumptis domibus, quae illic palustri arundine tegebantur, ad eum (!) habitaculum, in quo idem iacebat, flabris stimulantibus ferebatur. Concursus omnium ad antistitem convolvit, ut elevatis manibus periculum quod imminabat evaderet; qui, omnibus increpatis, moveri se fidei praesumptione non passus est. Multitudo — — occurrit incendio.

c. 13. caelum diemque nubium nocte subducunt et tenebrarum caliginem — — congeminant.

c. 7. Indicit episcopus patientiam, pollicetur securitatem. — — Nec mora — — in oratione tota corporis strage prosternitur.

c. 13. Ventorum furem vela non sustinent. — — Tum beatus Lupus omnesque turbati excitant seniore, elementis furentibus opponendum. Qui periculi inmanitate constantior Christum invocat. — —

Adest divinitas, — — venti contrarii ad itineris ministeria vertuntur.

c. 22. Praeterire silentio impium puto.

c. 8. cuius tactu ita intrinsecus tumefacta tabescebat infirmitas, ut statim meatu pervius et anhelitum et cibum deficientibus ministraret, tantaque celeritate remedium caeleste succurrit.

c. 35. Qui¹ ita fidem catholicam diligebant, ut, cum omnibus imperarent, Dei famulis sublimi humilitate servirent. — — Ambiant principes,

Vita Leobae.

cillae Dei flevire prae gaudio, et in commune ab omnibus uno ore meritum Leobae virginis et Christi salvatoris potentia praedicatur. — — Plura quidem signa per famulam suam Deus ante iam fecerat, sed eorum notitiam secreti obumbratio suppressit, hoc autem in Germania primum et ideo celebre, quia publicum fuit.

c. 13. Alio autem tempore — — fortuitum exarsit incendium; quod, consumptis domibus, quae vel paleis vel palustri tegebantur harundine, ad monasterium, in quo virgo sancta cum famulabus Dei manebat, flabris stimulantibus ferebatur. — — Concursus omnium ad abbatissam convolat; rogant, ut periculo quod instabat precibus sanctis occurreret. Illa autem — — turbatis omnibus fidei praesumptione nihil movebatur.

c. 14. tenebrarum caligo caelum diemque nubium nocte subduxit. — — Quibus — — indicit patientiam, pollicetur securitatem — — et sine mora toto corpore ante altare ipsa prosternitur. Interea saevit tempestas, et ventorum furem domorum tecta non sustinent. — — Tum populus omnis — — beatam virginem ab oratione excitat periculis opponendam. — — Furenti tempestati nomen summae maiestatis opposuit, — — Christi clementiam invocavit. — — Confestim igitur adest divinitas, — — venti contrarii ad dissipandam nubium densitatem ministeria convertunt.

c. 15. praeterire silentio impium puto. — — Cuius tactu intrinsecus guttur et vitalia ita convaluerunt, ut statim et linguam ad loquendum et oculos ad videndum moveret, tantaque celeritate remedium caeleste succurrit.

c. 18. Qui² ita fidem catholicam diligebat, ut, cum omnibus imperaret, Dei famulos et ancillas sublimi humilitate veneretur. — — Am-

1) Placidia und Valentinian III.

2) Karl der Grosse.